
Pripremanje za Dolazak Gospodnji

By David Wilkerson

February 18, 2008 Jedna draga kršćanka iz Louisane pisala je našoj službi: "Prošle nedjelje, naš je pastor želio čuti svjedočanstva o tome što je Bog činio tijekom tjedna. Njegov vlastiti petogodišnji sin digao se i rekao: 'Prošle noći imao sam san. Isus mi je rekao da ubrzo dolazi.'" Duh Sveti upotrijebio je to dijete da podsjeti narod Božji na ovu slavnu istinu.

Nažalost, sadašnja generacija zna manje o Kristovu povratku od bilo koje druge generacije u prošlosti. Isusov dolazak sada se u crkvama rijetko propovijeda. Čak i mnogi oni koji se nazivaju kršćanima ne žele slušati o toj temi. Zašto?

Za većinu ljudi, uključujući kršćane, život je dobar i njihove oči usredotočene su na to kako da sačuvaju to stanje. Poput Lotove žene, mnoge posjeduju njihov imetak. Postali su ovisnici o stvarima ovoga svijeta i misle da bi Isusov povratak to poremetio.

Čuo sam polaznike crkava kako se izruguju iz mogućega Isusovog "povratka u bilo koje doba". Ismijavaju se iz ideje da bi se on mogao ubrzo vratiti. Postoji nauka koja govori da se naš Gospodin neće vratiti još tisućama godina. Ta ideja govori da će sve to vrijeme biti dano Crkvi da evangelizira svijet i uspostavi novi poredak prije Kristova povratka da vlada kao kralj.

O tome govori apostol Petar: "Na koncu vremena pojavit će se izrugivači, koji će živjeti prema vlastitim požudama i pitati: 'Gdje je njegov obećavani dolazak? Otkada su umrli naši očevi, i dalje sve ostaje kako je bilo od početka stvorenja' (2 Pt 3,3-4).

Svima onima koji namjerno to ignoriraju Petar upućuje oštru riječ: "Ali će doći dan Gospodnji kao lopov; u taj će dan nebesa iščeznuti s velikom lomljivom, počela će se u ognju rastopiti, a zemlja se sa svojim ostvarenjima neće više naći" (2 Pt 3,10).

Štoviše, Petar nam govori da postoji razlog zašto se Isus još nije vratio te piše: "Ne odustaje Gospodin od izvršenja obećanja, kako to neki misle, nego vas strpljivo podnosi jer neće da se itko izgubi, nego da svi pristupe obraćenju" (2 Pt 3,9). Naš Gospodin pun je strpljenja prema bezbožnima.

Osobno sam zapanjen nad Božjim strpljenjem prema nama u ovoj generaciji. Strahovito srozavanje morala šokantno je i svjetovnim promatračima. Čak ako i pokušate sačuvati čistu savjest, um vam je neprekidno natapan izvješćima o zlu koje se događa svakoga dana. Neke stvari tako su odvratne da su neshvatljive: ubojstva u školama, silovanja, zlostavljanje djece, militantni homoseksualizam, neiskazana zvjerstva.

Naše srce često vapi: "Gospodine, kad će doći do pravde? Kad ćeš počinitelje zla dovesti na sud?" Pitamo se zašto Bog tako dugo čeka da se pozabavi neiskazanom pokvarenošću koja danas tako buja. I zamišljamo prizor kad će počinitelji zla konačno kleknuti pred Gospodinom suočeni s njegovom svetošću.

Ali Petar govori da Isus sada nije usredotočen na sud, čak ni za najgore grešnike. Naprotiv, naš Gospodin zauzet je milošću. On strpljivo podnosi i najgore zlikovce. I čeka da pokaže milosrđe svakom nepokajanom grešniku, slijedeći ga i vabeći.

"Budući da će se ovo sve tako raspasti, kakvi sve onda morate biti svetim življenjem i pobožnošću dok očekujete dolazak dana Božjega, dolazak kojim će se nebesa u plamenu raspasti, a počela u ognju

---

rastopiti! Ali mi očekujemo, prema njegovu obećanju, nova nebesa i novu zemlju, gdje prebiva pravednost. Zato, ljubljani, dok ovo čekate, revno nastojte da bez ljage i mane budete u njegovim očima u miru" (2 Pt 3,11-14).

Svoje dane možemo provoditi zaokupljeni znacima vremena na Bliskom istoku ili negdje drugdje. Ali Bog govori: "Gledaj u svoje vlastito srce. Trudi se marljivo držati moju Riječ." Pavao dodaje: "Svaki će od nas dati Bogu račun sam za se" (Rim 14,12). Zatim nas upozorava da ne osuđujemo druge i da budemo pažljivi da ne postanemo kamen spoticanja bratu i uzrokom njegova pada.

Sigurni smo da će Bog suditi grešnike. Nije upitno da dan naplate dolazi. Kad to vrijeme stigne, svi izrugivači, mrzitelji Boga i zlikovci bit će pozvani dati račun. Otvorit će se knjige i pokazat će se svako zlo djelo, otkrivajući sve što su ti zlikovci radili protiv Božje vlasti. Njihova djela oštro će se osuditi, a zlikovci će za svu vječnost biti izbačeni iz Božje nazočnosti.

Isus je uvjerio svoje učenike: "Pa da Bog zbilja ne obrani svoje izabranike koji dan i noć vapiju prema njemu?" (Lk 18,7). Govorio je: "Da, jednoga dana Bog će se pozabaviti onima koji se izruguju i koji progone, zatvaraju i ubijaju njegov narod. Vapaj progone Crkve se čuje i Bog će se brzo osvetiti." Međutim, odmah u sljedećoj rečenici Isus govori: "Ali, kad Sin Čovječji dođe, hoće li naći vjere na zemlji?" (Lk 18,8).

Kristovo pitanje na kraju ovog odlomka znak je njegove velike zabrinutosti. On govori: "Kad se vratim, tražit ću one koji su vjerovali mom obećanju da ću se vratiti po njih. Pitanje je hoće li ti ljudi biti spremni i čekati me? Hoće li se odbiti od svijeta i čeznuti za mnom da ih kao zaručnicu odvedem kući? Hoće li biti besprijekorni ili će biti umrljani duhom svoga vremena? Hoću li ih kad dođem naći kako vabe: "Dođi, Gospodine Isuse!"?

"Što se tiče onog dana i časa, o tome nitko ništa ne zna; ni anđeli nebeski, ni Sin, već jedino Otac" (Mt 24,36) Isus nastavlja svoju izjavu s riječju: "Ali..." (Mt 24,37). On ide dalje i opisuje kakvo će stanje prevladavati u čovječanstvu kad se vrati. Ne daje nam datum svoga dolaska, ali nam govori kakvo će tada biti društvo.

Zatim nam iz Pisma daje jednu sliku iz prošlosti: "Kao što su ljudi jeli i pili, ženili se i udavali u vrijeme što je prethodilo potopu, i to sve do dana kad Noa uđe u lađu, a da ništa nisu naslućivali dok ne dođe potop i sve ih odnese, tako će biti i za dolaska Sina Čovječjega" (Mt 24,38-39). Isus spominje i Lotovo vrijeme: "Bit će tada kao u Lotovo vrijeme, kad se jelo i pilo, kupovalo i prodavalo, sadilo i gradilo. Ali kad Lot iziđe iz Sodome, udari oganj i sumpor s neba te ih sve uništi. Isto će se tako dogoditi u onaj Dan u koji se pojavi Sin Čovječji" (Lk 17,28-30).

Isus u opisima ovih događaja nije spomenuo nijedan grijeh. Svi znamo da nije grijeh jesti i piti odgovarajuće napitke, zaručivati se i ženiti. Niti je grijeh kupovati, prodavati, saditi ili graditi. Ništa nije pogrešno u tome. Zapravo, Gospodin nam je dao nalog da radimo dok ne dođe. Dakle, Isus ne osuđuje te aktivnosti. Naprotiv, pokazujući nam sve to što se svakodnevno događa, kao da nam govori: "Takav će biti život kad se vratim. Bit će to običan dan kao i svaki drugi kad nitko ne očekuje da će se išta dogoditi."

Znamo da je i Noino i Lotovo društvo bilo uništeno Božjim sudom. Dakle, što Isus govori o tim običnim prizorima? Jednostavno rečeno, on opisuje ljude koji su odlučili odbaciti Božja upozorenja o sudu. Sjetite se, Noa je stotinu dvadeset godina prorokovao svom društvu upozoravajući da dolazi potpuno uništenje. Ali Pismo kaže da "kad nema brze osude za zlo djelo, ljudsko je srce sklono činiti zlo" (Prop

---

8,11).

To je točno ono što se događa u našem društvu. Mahnito se kupuje i prodaje, jede i pije, sadi i gradi. Mnogi su opsjednuti stjecanjem bogatstva i otklanjaju svaku negativnu poruku koja bi mogla spriječiti ono za čime idu. Uglavnom se ignoriraju i svjetovni glasovi koji upozoravaju na financijsku katastrofu.

Jedna pobožna kršćanka pisala mi je o razgovoru koji je imala s jednom starijom Židovkom koja je preživjela holokaust. Ta joj je Židovka rekla: "'Ono što se danas ovdje događa podsjeća me ne ono što se događalo u Njemačkoj kad se na vlast popeo Hitler. Sva su upozorenja bila ignorirana. Hitlerove antisemitske opaske uzimale su se olako. Bila sam dijete, ali još se uvijek sjećam velikih domjenaka koji su trajali duboko u noć čak i nakon što je Hitler počeo zatvarati Židove i otpremati ih u plinske komore.'

Sjećam se da mi je stara Židovka rekla: 'To se ne može dogoditi ovdje, ne u jednom obrazovanom, civiliziranom društvu kao što je Njemačka.' Jednostavno su čitave noći plesali, muškarci u večernjim odijelima, a žene u svojim skupim koktel haljinama. Samo nekoliko tjedana kasnije, ti isti ljudi bili su poput stoke utrpani u vagone i otpremljeni u koncentracijske logore. Mislili su da će dobra vremena i napredak trajati dovijeka. Ali ubrzo su bili šokirani govoreći: 'Svega nekoliko tjedana ranije, plesali smo i pili. Što se dogodilo? Kako je to tako iznenada došlo na nas?''

Iz Gospodnje crkve još jednom izlazi povik upozorenja: "Isus dolazi! Zaručnik je na putu. Ukrasite se i pripremite da mu iziđete u susret. Podignite pogled jer izbavljenje je blizu!" Međutim, Isus upozorava da će ljudi ipak ignorirati poziv. Bit će to kao u Noine i Lotove dane, ljudi će ići za svojim poslom i neće trošiti misli na njegov dolazak. Zanimarit će sve proročke znakove. A ovo je upravo znak njegova dolaska: vidjet ćemo unaprijed smišljenu ravnodušnost.

Isus je govorio o velikom i iznenadnom nestanku ljudi sa zemlje "Te noći bit će dvojica na jednoj postelji: jedan će se uzeti, a drugi ostaviti. Dvije će mljeti zajedno: jedna će se uzeti, a druga ostaviti. Dvojica će biti u polju: jedan će se uzeti, a drugi ostaviti" (Lk 17,34-36). Isusovi su učenici pitali: "Kamo će ti ljudi biti uzeti?" A on im je odgovorio: "Gdje bude tijela, ondje će se skupljati orlovi" (Lk 17,37). On govori: "Ja sam glava tijelu. A glava će se spojiti s tijelom."

Neki teolozi kažu da će ljudi koji će biti podignuti biti grešnici odneseni na sud. Ali Pismo nagovještava drukčije. Izaija govori o orlovima u odnosu na Crkvu: "Onima što se u Jahvu uzdaju snaga se obnavlja, krila im rastu kao orlovima, trče i ne sustaju, hode i ne more se" (Iz 40,31). Isto tako, Bog je rekao Izraelu: "Vi ste vidjeli što sam učinio Egipćanima; kako sam vas nosio na orlovskim krilima i k sebi vas doveo" (Izl 19,4).

U Mateju Isus govori o izabranicima koje će Bog podići: "On će poslati anđele svoje s glasnom trubom da skupe izabranike njegove od četiri vjetra, od jednoga kraja nebesa do drugoga" (Mt 24,31). Pavao to objašnjava ovako: "Jer će sam Gospodin sa zapovjedničkom zovom, s glasom arkandela i sa zvukom trube Božje sići s neba, i najprije će uskrsnuti umrli u Kristu. Zatim ćemo mi živiti, mi preostali, biti skupa s njima odneseni u zrak na oblacima u susret Gospodinu. I tako ćemo zauvijek biti s Gospodinom. Stoga, tješite jedan drugoga tim riječima" (1 Sol 4,16-18).

Koliko će god ovaj veliki događaj biti dramatičan, Isus ukazuje da će se to dogoditi jednoga običnog dana. Bit će to kao oni prošli dani suda u Noinom i Lotovom društvu. Muškarci i žene bit će na poslu kao i obično. A onda, iznenada, sve će se dogoditi u jednom trenu. Pavao kaže: "... svi ćemo se preobraziti, u jedan hip, u tren oka, na glas posljednje trube; zatrubit će truba i mrtvi će uskrsnuti

---

neraspadljivi, a mi ćemo se preobraziti" (1 Kor 15,51-52).

Bit će to dan kao svaki drugi. Čovječanstvo uopće neće biti svjesno, a onda, iznenada, u jednom trenu, Krist će skupiti svoju zaručnicu.

Čekate li njegov dolazak i čeznete za njim? Nikada ništa ne bih učinio da navedem drugog vjernika da posumnja u svoju spremnost. Većina ljudi koji čitaju ovu poruku, vjerojatno kažu: "Da, spreman sam. Priznao sam svoje grijehе, pokajao se za njih i oprošteni su mi. Svoje sam pouzdanje stavio u Isusovu pravednost. Ako dođe upravo sada, znam da protiv mene neće biti nikakve osude. Znam u koga vjerujem. Siguran sam da sam njegov." I ja bih rekao isto.

Međutim, kad sam ponovno čitao Isusova upozorenja, naišao sam na nešto čega se nisam mogao otresti. Isus zapovijeda: "Dakle: bdijte" (Mt,24.42). Zatim kaže: "Ali ovo zapamtite" (Mt 24,43). Drugim riječima: "Ako ćete htjeti biti spremni – ako ćete htjeti bdjeti kao što želim da bdijete – nešto morate znati."

Zatim Isus govori o čovjeku koji je mislio da je spreman, ali nije bio. Kuća tog čovjeka bila je "prokopana" (Mt 24,43). Nakon toga, Isus opisuje čovjeka koji je doista bio pripremljen (Mt 24,45-57). Na kraju daje strašno upozorenje o zlim slugama koji će biti bačeni u pakao među licemjere (Mt 24,48-51).

Sluga koji je doista bio pripremljen uspoređen je s glavom kuće koja one ispod sebe snabdijeva hranom. "Tko je, dakle, onaj vjerni i razboriti sluga koga je postavio gospodar nad služinčadi svojom da im daje hranu u pravo vrijeme?" (Mt 24,45). Isus nam govori da je nagrada tog slugе postavljenje nad svim imanjem njegova gospodara (vidi Mt 24,47). Očito je to što je sluga "davao hranu u pravo vrijeme" od velike važnosti.

Tko su upravitelji kuća o kojima ovdje Isus govori? Ovo govori o roditeljima. To uključuje i pastire koji upravljaju nad "ukućanima Božjim" (Ef 2,19). Kako, dakle, roditelj "daje hranu u pravo vrijeme"? U biblijskom smislu, hrana predstavlja Riječ Božju. Grčko značenje riječi "hranjenje" ovdje isto tako ukazuje na "odgajanje". Nadalje, izraz "u pravo vrijeme" znači "u točno vrijeme". Krist govori: "Blagoslovljeni su oni roditelji koji hrane svoju djecu Riječju Božjom. Oni ih odgajaju biblijskim savjetom dok je vrijeme, dok nije prekasno."

Američke crkve šalju misionare širom svijeta da dosegnu nespasene, a u isto vrijeme Crkva gubi čitave generacije mladeži. Bog će nas držati odgovornima za to. Kad Isus kaže: "Dajte im hranu", govori: "Držite se Riječi." Drugim riječima: "Ne ugrožavajte moje svete zapovijedi. Ne kompromitirajte ih. Ne smijete dopustiti da vas vaše dijete zastrašuje iskrivljujući istinu. Obećavam da ću iskazati čast onima koji časte moju Riječ."

Neka Gospodin danas kaže za svakoga kršćanskog roditelja što je rekao i za Abrahama: "Njega sam izlučio zato da pouči svoju djecu i svoju buduću obitelj kako će hoditi putem Jahvinim" (Post 18,19). Takvi će roditelji biti učinjeni upraviteljima nad imanjem svoga Gospodara.

Ove Isusove riječi odnose se na i propovjednike u obitelji vjere. Poput roditelja, i pastiri u domu Božjem moraju hraniti svoje stado čvrstom hranom, a ne samo mlijekom. Oni trebaju odgajati svoje stado u strahu i opomeni Božjoj pozivajući ih u punu zrelost u Kristu. Isus govori za one koji to vjerno rade: "Blagoslovljen je onaj pastir koji će kad dođem biti nađen da hrani moju obitelj. On ih hrani čistom naukom iz moje Riječi. Tim pastirima kažem: Kad se vratim, učinit ću vas upraviteljima nad svojim

---

imanjem. A to imanje uključuje sve što mi je dao moj Otac."

Kad se Isus vrati, skupit će sve pobožne pastire čiji je jedini plan rada bio da paze na duše koje su im bile povjerene. Ti pastiri nisu vladali nad svojim ovcama da bi se obogatili. I nisu gradili vlastite snove na leđima siromašnih, udovica i siročadi. Ne, ti su pastiri stajali za propovjedaonicom sa strahom i drhtanjem znajući da će morati odgovarati svetom Bogu. Svakom takvom pastiru Krist će povjeriti sve svoje imanje i učiniti ga upraviteljem nad svime što ima.

Upozorenje na koje svi moramo obratiti pozornost Kad Isus koristi izraz: "Zaista, kažem vam", govori nam: "Nemojte slučajno zanemariti tu riječ." Zatim daje sljedeću izjavu: "Ali ako zli sluga u srcu svome kaže: 'Moj gospodar neće doći zadugo' ... poč(et će) tući sudrugove te jesti i piti s pijanicama" (Mt 24,48-49).

Luka 12 poistovjećuje tog slugu s onim istim koji je jednom vjerno služio "u pravo vrijeme dajući hranu" (Lk 12,45). Taj je sluga dobro započeo. Bio je na putu da bude nagrađen kao čuvar Gospodnjeg imanja. Ali sad se drastično promijenio. Nađem je kako tuče one oko sebe i opija se s pijanicama.

Što se dogodilo? U srcu tog slugu nešto se dogodilo – promjena možda nevidljiva, ali utjecala je na njegovo ponašanje. Što je bila ta promjena? Isus nam govori: "Ali ... zli sluga u srcu svome kaže: 'Moj gospodar neće doći zadugo'" (Mt 24,48).

Grčka riječ za "tući" u ovom odlomku ukazuje na ponavljane udarce. Drugim riječima, ovaj sluga sad je pao u licemjerstvo. Vidim ga kao onoga koji izaziva ženu, slobodno psuje, sluša prljave priče i ogovaranja. Kako je došao do toga? Uvjerio je sam sebe da se njegov gospodar još zadugo neće vratiti. Kad razmišlja o "svom gospodinu", govori o potpuno drugom gospodaru, ne o pravome. Smislio je nekog Isusa po svojoj vlastitoj zamisli, nekog Krista drugog evanđelja.

Taj sluga ne propovijeda svoj novi stav. Naprotiv, promjena se dogodila u njegovom razmišljanju. On ne mora odašiljati svoje vjerovanje da gospodar još zadugo neće doći. On jednostavno živi prema svom vjerovanju. I tu je sva razlika.

Razmislite o ovome: Pitate li se zašto je danas toliko crkava puno nepripremljenih ljudi, ljubitelja zadovoljstava? Pitate li se zašto se toliko kršćanskih brakova rastavlja i na najmanji izazov? To nije zato što ih njihovi pastori uče da tako žive. Ne, to je zato što mnogi pastiri ne vjeruju da će Krist doći u njihovoj generaciji. Ako biste u nekim crkvama propovijedali iz Mateja 24,44: "...budite pripravni, jer će Sin Čovječji doći u čas kad se ne nadate", pastor bi se sablaznio. A ljudi se uglavnom njemu prilagođavaju.

Što je to ovaj zli sluga "pio s pijanicama"? Isus ovdje nije govorio samo o alkoholu. Biblija spominje da možete biti pijani na mnoge načine: pijani od bijesa, gorčine, krvi. Glavni alkohol u našem društvu – sedativ koji danas uzima najviše ljudi – jest prosperitet. A i kršćani su se slobodno predali tom piću.

Isus nas upozorava: "Što se događa s vama kad vas jednom zahvati prosperitet? Srce vam je tada zastrto materijalnim dobrima. Iznenada prestajete biti svjesni da ja dolazim. Više ne možete nadzirati svoj život jer više nemate moralni kompas. I počnete zadavati udarce radeći što god možete da biste dobili što želite. Postajete pijanica, pijani od prosperiteta."

Pogledajte o kakvoj osudi govori Isus za takve licemjere: "...doći će gospodar njegov u dan kad ga ne očekuje i u čas koji ne poznaje, pa će ga strogo kazniti i odrediti mu sudbinu među licemjerima, gdje

---

će biti plač i škrgut zubâ" (Mt 24,50-51).

Dopustite da vas ponovno pitam: Jeste li spremni? Jeste li počeli voljeti pomisao o Kristovu dolasku? Pavao kaže: "Već mi je pripravljen vijenac pravednosti koji će mi u onaj Dan dati Gospodin, pravedni sudac, i ne samo meni nego i svima koji budu željeli njegov dolazak" (2 Tim 4,8). I Jakov nas potiče: "Strpite se i vi i učvrstite svoja srca, jer je blizu dolazak Gospodnji" (Jak 5,8). "...drugi put (će se) pokazati ... onima koji ga iščekuju da im dadne potpuno spasenje" (Heb 9,28).

Na kraju, Pavao piše: "Baš se tim očitova milost Božja u svoj spasiteljskoj snazi za sve ljude, da nas odgaja da se odrečemo bezbožnosti i svjetskih požuda te živimo umjereno, pravedno i pobožno u ovom svijetu kao ljudi koji iščekuju blaženo ispunjenje nade, naime, pojavu sjaja velikoga Boga, našega Spasitelja, Isusa Krista. On je dao samog sebe mjesto nas da nas otkupi od bezakonja i očisti nas da budemo njegov izabrani narod, revan u djelima ljubavi. Ovo govori i opominji! I kori sa svom ozbiljnošću" (Tit 2,11-15).

Molim se da postanem pastir kakvoga Pavao opisuje. Da, ja čekam povratak moga Gospodara. I, poput apostola, mogu reći s pouzdanjem: "Čeka me kruna jer želim njegov dolazak. Spreman sam. Dođi, Gospodine Isuse!"

Copyright/Reproduction Limitations: This data file/publication is the sole property of World Challenge, Inc. It may be printed in its entirety for the reader's personal use or to pass on to family and friends. It may not be altered or edited in any way and all reproductions of this data file/publication must contain this copyright notice. This material is not to be posted or transmitted publicly/electronically on any Web site, Web page or FTP site other than: worldchallenge.org, davidwilkerson.org or tsculpitseries.org

© 2008 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771